

Nr. 5.

3.
marz.

Auglýsing

um

viðauka við ákvarðanir þær, sem auglýsing 25. febr. þ. á. um bann gegn því að flytja ýmsa hluti frá Rússlandi til Íslands, hefir inni að halda, og nákvæmari reglur um, hvernig þeim skuli framfylgt.

Samkvæmt lögum til bráðabirgða um bann geng aðflutningum vegna þess að pestkynjaður sjúkdómur er uppi, 21. febr. þ. á., og í sambandi við auglýsingu um bann gegn því, að flytja ýmsa hluti frá Rússlandi til Íslands, 25. s. m., skal svo fyrirskipað, sem hjer segir:

1. grein.

Með þeim hlutum, sem bannað er að flytja að frá Rússlandi, skal einnig telja ull, að svo miklu leyti sem hún eigi er þvegin í verksmiðjum.

2. grein.

Sóttvarnarnefndirnar skulu sjá um, að lagðar sjeu fyrir sjerhvern skipstjórnarmann á skipi, sem kemur frá rússneskri höfn, auk spurninga þeirra, sem getið er í tilskipun 8. febr. 1805, 7. gr., enn fremur þær spurningar, hvort í farminum sjeu nokkrir þeir hlutir, sem nefndir eru í auglýsingu 25. f. m. sbr. 1. gr. í þessari auglýsingu, og sem bannað er að flytja til landsins, og hvort skipið hafi vitnisburð þann, sem getið er um í tjeðri auglýsingu. Skipstjórnarmenn á skipum, sem koma frá öðrum höfnum í útlöndum, skulu spurðir að, hvort þeir á leiðinni hafi tekið á móti nokkrum af fyrnefndum hlutum af skipum, sem hafa lagt frá rússneskum höfnum.

3. grein.

Vitnisburður sá, sem nefndur er í 2. gr., skal sjerstaklega nafngreina hvern þann mann, sem vitnisburðurinn nær til.

4. grein.

Hleypi nokkurt skip inn á Íslandi, og nái bann það, sem sett er í auglýsingu 25. f. m. sbr. 1. gr. gegn aðflutningum frá Rússlandi, annaðhvort til alls farmsins eða til nokkurs hluta hans, má eigi flytja neitt af farminum í land án sjerstaks leyfis sóttvarnarnefndarinnar; eigi heldur má skjóta mönnum, sem á skipinu eru, í land, nema fatnaður þeirra og farangur sje gjörsamlega hreinsaður.

Hreinsunar þarf eigi við að því leyti, er snertir hafnsögumenn og þá menn, sem stuttan tíma og undir tilsjón sóttvarnarstjórnarinnar, hafa haft mök við þess konar skip.

5. grein.

Þegar skip strandar eða laust góz ber að landi, og eigi eru fullgildar sannanir fyrir því, að bannið gegn aðflutningum frá Rússlandi nái eigi til gózins, skal fara eptir því, sem fyrir er mælt að framan, með þeim tilhliðrunum, sem leiðir af hlutarins

Bekjendtgjørelse

angaaende

Nr. 5.

3.

Marts.

Tillæg til og nærmere Regler for Gjennemførelse af Bestemmelserne i Bekjendtgjørelsen af 25. Februar d. A. om Forbud imod Indførsel fra Rusland til Island af forskellige Gjenstande.

I Henhold til foreløbig Lov om Indførselsforbud i Anledning af pestagtig Sygdom af 21de Febr. d. A., og i Forbindelse med Bekjendtgjørelse angaaende Forbud mod Indførsel fra Rusland til Island af forskellige Gjenstande af 25. f. M. fastsættes herved indtil videre Følgende.

§ 1.

Til de Gjenstande, hvis Indførsel fra Rusland er forbudt, bliver ogsaa at henregne Uld, forsaavidt den ikke er fabrikket.

§ 2.

Kvarantænekommisssionerne have at drage Omsorg for, at der til enhver Fører af Skib, som kommer fra russisk Havn, foruden de i Tr. af 8. Febr. 1805 § 7 nævnte Spørgsmaal, endvidere rettes Spørgsmaal, om Ladningen indeholder nogle af de i Bekjendtgj. af 25. f. M. ifr. denne Bekjendtgj. § 1 ommeldte Gjenstande, hvis Indførsel er forbudt, og om Skibet er forsynet med det i samme Bekjendtgj. nævnte Certifikat. Førere af Skibe, som ankomme fra andre udenlandske Havne, blive at adspørge, om de paa Reisen have modtaget nogen af de ovennævnte Gjenstande fra Skibe, som ere udgaade fra russiske Havne.

§ 3.

Det i § 2 omhandlede Certifikat, skal særlig navngive enhver Person, Certifikatet omfatter.

§ 4.

Udløber noget Skib det islandske Territorium, og falder enten hele Ladningen eller nogen Del af samme ind under det i Bekjendtgjørelsen af 25 f. M. ifr. § 1 givne Forbud mod Indførsel fra Rusland, maa ingen Del af Ladningen, uden særlig Tilladelse af Kvarantænekommisssionen føres i Land; ei heller maa ombordværende Personer landsættes, uden at deres Beklædningsgjenstande og Reisegebs fuldstændig desinficeres.

Nødvendigheden af Desinfektion bortfalder dog for Løbsere, samt for Personer, der i kort Tid og under Kvarantænevæsenets Tilsyn have været i Kommunikation med saadanne Skibe.

§ 5.

I Strandingstilfælde og med Hensyn til løst af Havet inddrevet Gods, blive, forsaavidt der ikke gives Legitimation for, at Godset ikke henhører under Forbudet mod Indførsel fra Rusland, de foranstaaende Regler at følge med de Væmpelser, som Forholdets Natur og særlig Hensyn

Nr. 5. eðli og sjer í lagi því, sem gæta ber til þess að bjarga lífi manna. Samt má eigi með
3. nokkru móti flytja þá hluti í land, sem bannað er að flytja til Íslands, og skal þeim
marz. eytt skaðabótalaust, nema þeir verði fluttir burt án milligöngu manna úr landi.

6. grein.

Hreinsun sú á líni, fatnaði og farángri ferðamanna, sem getið er um í auglýsingu 25. f. m. og greinunum hjer að framan, skal gjört í hreinsunarofni, ef því verður við komið, og skal hita tjeða hluti alt að 120 stigum eptir hitamæli Celsiusar. Sje eigi til þesskonar ofn eða verði honum ekki komið við, skal reykja hlutinn 6 klukkustundir með brennisteini, sem skal brenna í þjettlæstu hólfi, og skal eitt kvint af brennisteini koma á hverja rúmmálsalin.

Koffort og kassa, sem fötin hafa verið í, skal þvo vandlega úr legi, sem tilbúinn er af 1 parti klórzínks og 50 pörtum vatns.

Þessi auglýsing öðlast þegar gildi.

Þetta skal hjer með kunngjört almenningi.

Í stjórnarráðinu fyrir Ísland, 3. dag marzm. 1879.

Fyrir hönd ráðgjafans

Oddg. Stephensen.

F. A. P. Frydensberg.
asst.

§ 5.

Nr. 5.
3die
Marts.

§ Strandingstilsælde og med Hensyn til løst af Havet inddrevet Gods blive, forsaavidt der ikke haves Legitimation for, at Godset ikke henhører under Forbudet mod Indførsel fra Rusland, de foranstaaende Regler at følge med de Væmpelser, som Forholdets Natur og særligt Hensynet til at redde Menneskeliv fører med sig. Dog maa under ingen Omstændigheder den Del af Godset, der bestaaer af Gjenstande, hvis Indførsel til Island er forbudt, føres i Land, men den bliver, forsaavidt den ikke uden Assistance fra Land kan føres bort, at tilintetgjøre, uden at der derfor kan fordrøs Erstatning.

§ 6.

Den i Bekjendtgjørelsen af 25de f. M. og ovenstaaende Paragrafer omhandlede Desinfektion af Linned, Klædningsstykker og Reisegods skal om muligt foregaae i en Desinfektionsovn, i hvilken det opvarmes til 120° C. I Mangel af saadan, eller hvor den ikke kan anvendes, skal der benyttes Røgning i 6 Timer med Svovl, som forbrændes i et tæt lukket Rum, 1 Kvint for hver Kubikalen.

Rufferter og Kasser, hvori Tøiet har været, afvaskes omhyggelig med en Opløsning af 1 Del Klorzink i 50 Dele Vand.

§ 7.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 3die Marts 1879.

J. Nellemann.

F. A. P. Frydensberg,
Aest.